

„Jasně že jo. Na divadelních prknech hráli kluci holčíčí role odjakživa. Věděl jsi, že v Shakespearových hrách účinkovali samí muži? Prostě ztvárňovali i holčíčí postavy. Dokonce i když si museli dát pusy! No chápeš to?“

George si na okamžik představila, že dává pusy nějakému klukovi, a přejel jí mráz po zádech. Žít v Shakespearových časech neznělo tak špatně, přestože člověk musel chodit na velkou venku.

Kelly pokračovala. „Kluci hráli jak Romea, tak Julii. Kluci! Jen si to představ. Možná sám William Shakespeare hrál Julii. Jestli chceš být Šarlota, měl bys mít možnost to zkusit, jako všichni ostatní. Je to jediné fér. A kdybys znervózněl, táta říká, že si máš prostě představit všechny v publiku nahé.“

George nechápala, jak by to mělo pomoci. „Kelly?“ řekla. „Jo?“

„Tvůj táta je zvláštní.“

„To já přece vím.“

Kelly stála uprostřed pokoje a párkrát se uklonila, jako by byla na jevišti. Nervózně se rozhlédla a pak ukázala na své imaginární obecnost a zakřičela: „Jak mám před vámi hrát, lidi? Všichni jste nazi! To je tak nezdvořilé!“

Kelly se rozvihňala a George se k ní přidala, až se nakonec obě zkroutily smíchy do klubička a sem tam ze sebe dostaly něco jako: „V takových podmínkách nemůžu pracovat!“ „Kde mám limuzínu?“ a „Chci mluvit se svojí agentkou!“, až se nakonec úplně bez dechu a s bolavými tvářemi postupně přestaly smát. Kelly zničehonic vyskočila. Ve tváři se jí zračilo odhodlání.

„Tak jo, jdeme na to.“ Otevřela spodní šuplík u psacího stolu. Uvnitř byla celá plejáda duhových pořadačů obsahujících velkou spoustu papírů. Kelly z pořadače vepředu vyndala dva papíry a pak zásuvku zase zašoupla.

„Včera jsem to na tátově tiskárně okopírovala.“ Kelly kamarádce jednu stránku podala. Na horním okraji stránky stálo velkými tiskacími písmeny ŠARLOTA, původně napsané tlustou černou fixkou. Pod tím byl první rozhovor mezi Šarlotou a Wilburem. Všechna děvčata, bez ohledu na vytouženou roli, budou číst Šarlotiny repliky, zatímco kluci ty Wilburopy.

„Začneš jako Šarlota?“ Kelly se spustila na všechny čtyři a scénář položila na koberec před sebou.

Zachrochtala na George, která se usadila na polštáře u čela postele, co nejvýš to šlo. Hrály a George byla sama překvapená, jak přirozeně jí Šarlotina slova splývají ze rtů. Čekala, že bude nervózní. Skončilo to ale až příliš rychle.

„Výměna!“ vyhrkla Kelly, plácla sebou na postel a lehla si na záda tak, že jí hlava visela přes okraj. Ruce s papírem si natáhla před sebe, scénář držela vzhůru nohama, aby z něj mohla číst. „Můžeme!“ zavelela.

George sklouzla z postele a posadila se do tureckého sedu na zem. Četla Wilburopy repliky a poslouchala, jak Kelly opakuje ta slova, která ona sama pronášela jen chvíli předtím. Když přišel čas se zase vyměnit, George měla strašnou radost. Majestátně vylezla zpátky na vrchol postele a protáhla si ruce a nohy jako pavoučice, zatímco Kelly seskočila na podlahu a zafrkala.